

לימוד כ"ד

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים - נגד כ"ד שעות ביום ובלילה

ספרי קודש

וכמשמרות נטועים. אם קבעת כ"ד ספרי תורה כמסמר בלבבך הם משמרינ אותך. (מדרש תנחומא)
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח"י, נוטרי' ו'יתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
כל סיפור הבא בתנ"ך הוא מפתחת שער של ישועה חדש שנתחדש לאותו צדיק ונפתח על ידו. (רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע)

**ב"ה - "לימוד כ"ד ספרי קודש" - גליון 99 - יא טבת תשס"ה לפ"ק
זיל ע": מכון נ"ך היוזי ללימוד כל ספרי נ"ך במעגל השנה, ב' פרקים ליום - עיה"ק ירושלים תובבי"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד תנ"ך בכל השנה
להחזיר עמדת "לימוד תנ"ך בכל השנה" ליושנה, לסיים כל התנ"ך בשמחת תורה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א
דרש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא בריך רחמנא דיהב אוריין תליתאי - תורה נביאים וכתובים

ספר התניא - חלק ראשון - פרק ד

ועוד יש לכל נפש אלהית שלשה לבושים שהם מחשבה דבור ומעשה של תרי"ג מצות התורה שכשהאדם מקיים במעשה כל מצות מעשיות ובדבור הוא עוסק בפירוש כל תרי"ג מצות והלכותיהן ובמחשבה הוא משיג כל מה שפאשר לו להשיג בפרד"ס התורה הרי כללות תרי"ג אברי נפשו מלובשים בתרי"ג מצות התורה ובפרטות בחי' חב"ד שבנפשו מלובשות בהשגת התורה שהוא משיג בפרד"ס כפי יכולת השגתו ושרש נפשו למעלה. והמדות שהן יראה ואהבה וענפיהן ותולדותיהן מלובשות בקיום המצות במעשה ובדבור שהוא ת"ת אמיתי כי המקיימן באמת הוא האוהב את שם ה' וחפץ לדבקה בו באמת ואי אפשר לדבקה שכנגד כולן כי האהבה היא שרש כל רמ"ח מ"ע וממנה הן נמשכות ובלעדה אין להן קיום בו באמת כי אם בקיום רמ"ח פקודין שהם רמ"ח אברין דמלכא כביכול כמ"ש במקום אחר והיראה היא שרש לשס"ה לא תעשה כי ירא למרוד במלך מלכי המלכים הקב"ה. או יראה פנימית מזו שמתבושש מגדולתו למרות עיני כבודו ולעשות הרע בעיניו כל תועבת ה' אשר שנא הם הקליפות וסטרא אחרא אשר יניקתם מהאדם התחתון ואחיזתם בו הוא בשס"ה מצות לא תעשה. והנה שלשה לבושים אלו מהתורה ומצותיה אף שנקראים לבושים לנפש רוח ונשמה עם כל זה גבהה וגדלה מעלתם לאין קץ וסוף

לימוד כ"ד

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים - נגד כ"ד שעות ביום ובלילה

ספרי קודש

וכמשמרות נטועים. אם קבעת כ"ד ספרי תורה כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא)
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח"י, נוטרי' ו'יתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
כל סיפור הבא בתנ"ך הוא מפתחת שער של ישועה חדש שנתחדש לאותו צדיק ונפתח על ידו. (רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע)

**ב"ה - "לימוד כ"ד ספרי קודש" - גליון 98 - י שבת תשס"ה לפ"ק
זיל ע": מכון נ"ך היוזי ללימוד כל ספרי נ"ך במעגל השנה, ב' פרקים ליום - עיה"ק ירושלים תובבי"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד תנ"ך בכל השנה
להחזיר עמדת "לימוד תנ"ך בכל השנה" ליושנה, לסיים כל התנ"ך בשמחת תורה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א
דרש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא בריך רחמנא דיהב אוריין תליתאי - תורה נביאים וכתובים

ספר הברית - חלק ב מאמר י"ב דרך הקודש - פרק ה

והנה ארבעה דרכים שהתורה נדרשת בהם אשר המה פשט רמז דרוש סוד הנזכר, לבד זה מצאתי בספרי אבותינו הקדמונים ויותר מהמה בני לא מצאתי ולא ראיתי, אכן עתה בדור הזה זכינו לדרך חמישי אשר לא שערום אבותינו, כי יש אנשים מבני ישראל אשר יעתיקו מעשה אחד מן מעשה אבות הקדושים הנזכר בתנ"ך או מעשה של איזה תנא מפורסם מחכמי המשנה, ויערכו אותה על דרך הגוים בטרטראות וקרקסאות שלהם הנקרא (קאמעדיא) או (טריאטער) ומחברים ספרים מזה, ועל זאת התורה חוגרת שק ועומדת לפני כסא הכבוד ואומרת עשוני בניך ככנור שמנגנים בה האומות, ואפשר כי גם זו אחד מן מ"ט פנים שלא כהלכה אשר התורה נדרשת בהם, ואוי לדור שכך עלתה בימיו:

הג'ית בו יומם ולילה כ"ד ספרים
תורה נביאים כתובים
נגד כ"ד שעות ביום ובלילה

אתה עושה כן תבנה בעה"ז ותכונן לעולם הבא, ובוזה הוא מליצה יפה אף נעים בלי תוספת או מגרעת בו בפסוק, ולפעמים מצאו לו לשון הכתוב אפס בלתי נכון לו עד בא חליפתו בחילוף או בתוספת או במגרעת אות אחת או שתיים אז החליפו והמירו או הוסיפו וגרעו בו בפסוק ושמו לב לראות מה יקרא לו עד אשר יהיה נכון למליצת הדבר ההוא אז אמרו אל תקרא כן אלא כן, כאשר אמרו (בפרק תינוקת) כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא שנאמר הליכות עולם לו (חבקוק ג') אל תקרא הליכות אלא הלכות, וככה הרבה פסוקים בדבריהם אשר אמרו לזאת יקרא כך וכלם רצו לומר סימן יפה לדבר זה הוא פסוק פלוני בתנ"ך בשגם אם באמת לא כתיב כן יהא חשוב לפניך ונדמה בעיניך כאלו כתוב כן:

וזאת לפניך בישראל דרכי נועם כאשר אנו עושים גם היום בכתוב איש לרעהו אגרת בלשון הקודש מצדד ומחתר למצא לשון מקרא או לשון גמרא אשר יסבול דבר חפץ ההוא, ואם במחתרת ימצא לו הלשון בלי תוספת ומגרעת אז טוב, והיה כאשר חופש כל חדרי תורה ופשפש ולא מצא מקרא מלא ושלם לאותו הענין בלתי כי מגרעת יתן אז יגרע או יוסיף או יחליף באותו פסוק איזה אות או אותיות כה יעשון וכה יוסיפון גם בלשון המשנה והגמרא עד נכון המליצה לחפצו בה, ולא יעלה על דעת קורא האגרת בעת אשר יקרא בתורה אותו הפסוק שראוי לקרות כן בעבור כי כותב האגרת כתב לו כן אף גם הכותב בעצמו לא יחשוב זאת, ככה בעל המאמר אותו אל תקרא לא יחשוב לו שפירוש הכתוב כן הוא וכן צריך להיות אך כל אלה דרך מליצה ממתק שפתים המה:

הַלְצִית בּוֹ יוֹמָם וּלְלֵילָה כִּי־דִ סְפָרִים

גִּזְדִּי כִּי־דִ שְׁעוֹת בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה